

MEMORIAŁ

General Marii Wittek

Przełożenie teści do digital. B. Roj 2014

AK

Okr. Lublin
obóz Ravensbrück

foto. (ksero)

DĄBROWSKA Władysława

3905/SSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI – DĄBROWSKA Władysława
3305 / WSK

/ WSK

I/1. Relacja

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora

II. Materiały uzupełniające relację ✓ k. 7, 8, 1-7

III/1 – Materiały dotyczące rodziny relatora

III/2 – Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r.

III/3 – Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945)

III/4 – Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r.

III/5 – inne...

IV. Korespondencja

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓

VI. Fotografie ✓ k. 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

II Materiały uzupełniające relację

- M. Wińska, Zwyciężyły wartości. Wspomnienie z Ravensbrück. (fragm.), m.p. k. 7, s. 1-7

Władystawa
Dąbrowska

Oboz w
Ravensbrück.

O Władystawie
Dąbrowskiej z
Lublina

wycieżyły wartości
Wspomnienia z Ravensbrück

dziach odrębnie wyrażona, tak jak i w obozie nikt jej słowami nie ujawniał. Ona przede wszystkim kształtowała postawę Polek, ona była inspiracją dla wszystkich poczynań współbronnych. Przejawy tych uczuć znajdujemy w życiu religijnym, intelektualnym, w twórczości artystycznej i różnorodnej wzajemnej pomocy. Jediną formą manifestacji patriotyzmu były obchody rocznicowe.

Wiersz Haliny Golczowej (nr 7591 — transport wrześniowy z Pawiaka) wyraża najpełniej ten obozowy patriotyzm Polek.

Credo

*Bo jeśli to jest ceną Twojej wolności
 Polsko, Ojczyzno moja ukochana,
 Że mam być bita i poniewierana,
 Zdana na pastwę krzyżackiej podłości,
 Jeśli za wszystkim, co w mym życiu drogie,
 Mam jeszcze długo tęsknić bezprzytomnie,
 A moje dziecko też ma tęsknić do mnie
 I o swą krzywdę żalić się przed Bogiem,
 A jeśli w końcu śmierć mi przeznaczona —
 — Niech padnę pełna dumy i radości,
 Jeśli to ceną ma być Twojej wolności —
 Polsko, Ojczyzno moja umęczona.*

Postawa Polek, którym przyszło złożyć życie w ofierze, będąc wynikiem tej świadomości narodowej, potwierdza prawdę zawartą w wierszu.

Były też sytuacje dramatyczne, w których ścierały się ze sobą patriotyzm i uczucia macierzyńskie, jak to przedstawiła szczerze jedna z matek i jak o innej matce (Marii Chełmickiej) relacjonują koleżanki.

Przy tym głęboko rozwiniętym patriotyzmie Polek zaskakujący jest brak uczuć nienawiści i chęci odwetu. Dowodzi to wysokiego morale, wypracowanego przez życie podziemne. Słowo nienawiść wystąpiło tylko w jednej wypowiedzi, w takim kontekście: „Każde niesłuszne zarządzenie lub nakaz budziły zawsze sprzeciw, ale także urabiały nienawiść i chęć odwetu”.

W innej wypowiedzi ujawniono czynniki, które eliminowały uczucia zemsty, gdy powstawały one przy zetknięciu się z obozem: „Każda pogadanka, modlitwa, recytacja były dla mnie głębokim przeżyciem, które pozwalało zachować godną ludzką postawę i nie myślałam już o zemście”.

O pozytywnych zmianach wewnętrznych pisze więcej osób. Odczuwano je też w wierszach obozowych, które w latach 1944—1945, jak na przykład Marii Rutkowskiej-Kurcyszowej, były „bardziej humanitarne, niż jej poezja obozowa z wcześniejszego okresu”. Wyprowadzono z tego,

jakże słuszny, wniosek: „Jeśli świat ma wyleczyć się z ran i nie zadawać nowych, nasza krzywda powinna być ostatnia”.

Wraz z zanikaniem uczuć mściwości rozwijała się wrażliwość na każdy ludzki odruch zaobserwowany nawet u Niemców. Te fakty musiały głęboko utkwąć w przeżyciach więźniarek, jeśli przetrwały przez tyle lat i zostały przywołane, choć nie było to założeniem ankiety. Ludzkie przejawy u Niemców w ich więzieniach i obozie koncentracyjnym Ravensbrück są sprawą bardzo skomplikowaną — jak pisze jedna z respondentek. Z jednej strony dotyka ona najokrutniejszych, niewyobrażalnych zbrodni, jakich doświadczyły więźniarki, a z drugiej sięga po odruchy serca u ludzi z samego kręgu oprawców. Można przypuszczać, że te jednostki swą przynależność do szeregów oprawców odczuwały jako swoją klęskę moralną i, chcąc „oczyścić” własne sumienie, starały się ulżyć doli więźniarek, choć wiedziały, że czeka je podobny los, gdyby to przestępstwo zostało odkryte przez współtowarzyszy. Te ludzkie odruchy budziły szacunek i wdzięczność.

Wawda Wójcisiak - Półtawska Przyjaźnie

harcerka z Lublina - więźniarka

[149] Szczególną pomocą w przetrwaniu obozu były zawiązane tam przyjaźnie. Można powiedzieć, że przyjaźń w Ravensbrück była dużo głębsza niż zwykle przyjaźnie okresu szkolnego. Posiadanie przyjaciół pozbawia człowieka poczucia samotności i niewątpliwie poszerza jego życie wewnętrzne. Zawarłam w obozie przyjaźnie, które przetrwały do dzisiaj. Jakkolwiek całą grupę operowanych traktuję jako grupę przyjaciół, to jednak wśród nich było kilka szczególnie mi bliskich, a to: Krystyna Czyżówna, Stanisława Śledziejewska, Zofia Kawińska, Milunia Radecka (rozstrzelana 18 kwietnia 1942 roku), Władysława Dąbrowska i inne.

Osobne miejsce należy się Władce Dąbrowskiej, nieco starszej naszej koleżance z transportu lubelskiego, której postawa była nie tylko postawą przyjaźni, ale autentycznego heroizmu. Ona w lutym 1945 roku, gdy miała nastąpić egzekucja operowanych, ofiarowała za nas dosłownie swoje życie. Przyszła z propozycją, iż następnego dnia, kiedy operowane miały się stawić „nach Vorne” (co oznaczało — w celach egzekucji), Władka zaproponowała, że pójdzie z moim numerem. A gdy propozycji nie przyjął, Władka nie rezygnowała, ale następnego dnia na apelu, który miał być ostatnim apelem w naszym życiu, stała koło mnie z zamienionym numerem. Miała na sobie numer 7708 — numer Krysi Czyżówny, naszej młodszej koleżanki z grupy operowanych. Krysia wtedy o tym nie wiedziała. Do egzekucji wówczas nie doszło, niemniej jednak akt heroizmu został dokonany. Władka Dąbrowska nie chciała, aby podać ten fakt, uważam jednak, iż domaga się on ujawnienia, ponieważ ukazuje wysoki poziom więźnia w obozie koncentracyjnym Ravensbrück.

[76] Każdy apel „tragiczny” (selekcje do komory gazowej) przeżywałam tak, jakby dotyczył tylko mnie. Ten w dniu 4 lutego 1945 roku był jednym z najtragiczniejszych. Oprawcy, zbrodniarze przygotowali się do egzekucji „królików”. Na tym apelu chcieli je wyłować, ale tym razem zwyciężyliśmy. Pomógł nam w tym cały obóz, wszystkie ideowe więźniarki, bez względu na narodowość, wzięły udział w starciu z policjantkami, SS-mankami w obronie zagrożonych. „Króliki” ocalały ukrywając się wśród nas. Kilka z nich podkopało się pod blok, gdzie przesiedziały cztery dni. Dostarczałyśmy im żywność i odzież. Pomogły kucharki i te, które pracowały w magazynach odzieżowych. Także Władka Pużanowska z Bydgoszczy, Maria Mrozek z Koronowa, Stanisława Schöneman-Łuniewska, Marta Baranowska i inne... Słowem każda funkcyjna, jeśli tylko miała możliwości. Po czterech dniach wyszły potajemnie — blade, pożółkłe, skazane na dalszą tułaczkę po kryjówkach. Siedemnastoletnia Krzysia Czyż w czasie obławy na „króle” przesiedziała cały dzień w pojemniku na śmieci za blokiem, gdzie ją ukryłam i nawet wilczur jej nie wywęszył.

Władysława Dąbrowska, więźniarka, Naukowiec, mikrobiolog z Lublina

[24] Straszliwa gra chowania się operowanych i łapania przez SS-manów i ich zaufane; trwająca od nocy z 4 na 5 luty 1945 roku aż do 28 kwietnia, skończyła się pomyślnie nie tylko dzięki ich niezłomnej i aktywnej postawie, ale i w dużej mierze dzięki ofiarnej, mądrej i dzielnej pomocy wielu Polek funkcyjnych, wielu dzielnych kobiet innej narodowości i wielu zwykłych pionków społeczeństwa obozowego, gotowych w każdej chwili nieść pomoc towarzysze w niebezpieczeństwie. Ta tragiczna, a jednak wygrana gra jest najbardziej oczywistym przykładem siły wspólnoty, kierowanej nie rozkazem, nie przymusem, ale zrozumieniem wspólnego celu, wiarą w nadrzędną wartość tego celu i wiarą we współtowarzyszkę, niezależnie od ich różnorodnych cech osobistych i narodowości.

Wygrana gra o życie operowanych wydaje mi się symbolem współżycia więźniarek różnych narodowości w obozie.

Później łapani trochę ucichły, ale operowane nadal nie wierzyły, że uda im się ująć z łap oprawców. Z Krystyną Czyż-Wilgotową i Wandą Wojtasik-Póltawską rozmawiałyśmy o tym, że ich cierpienia, okaleczenia w czasie nieludzkich doświadczeń, ich postawa wobec oprawców i ofiar — wzajemna pomoc — wszystko to pójdzie na marne. Nie zostanie żadnego świadka ani dowodu, nawet w Polsce wszyscy zapomną. Wtedy padł projekt, żeby zwrócić się do społeczeństwa polskiego z prośbą o założenie szkoły, mającej na celu wychowanie młodzieży w duchu humanitaryzmu, młodzieży, która by się uczyła współżyć ze sobą i dążyła do tego, żeby nigdy nie doszło do nieludzkich cierpień i wyniszczenia jednych ludzi przez drugich. Krzysia i Dusia, po rozmowie z resztą „króli” zredagowały bardzo krótkie pismo, które wysłały przez jeńców polskich w Neustrelitz.

11-5

Nazwały to pismo „Testamentem króli”. Po powrocie do kraju nie miałyśmy dość energii, aby to urzeczywistnić. A może myśl była dobra, tylko ujęta w nieodpowiednią formę*.

Sabotaż

[43] Bunt jaki we mnie powstał i bezsilność wobec przemocy wroga sprawiły, że wspólnie z koleżankami zaczęłyśmy się mścić pracując w komandach na roli, na przykład odcinałyśmy bulwy buraków cukrowych od natki przy przesadzaniu, wciskałyśmy piętami ziemniaki do ziemi przy kopaniu lub zbieraniu.

[112] W pracy na polu starałyśmy się pracować wolno, przy sadzeniu buraków wsadzałyśmy flance do góry korzonkami, żeby się nie przyjęły. Chyba to było w Godendorf. W kolumnie były: Poniatowska, B. Neuman, J. Frankiewicz, Wohlfarth, Zatorska, Różańska, Piekarska. Pracowałyśmy w majątkach: Dannewelde, Wentow, Prieper. Kolonką była Hilda Machinia ze Śląska.

W fabryce amunicji w Grünebergu pracowałyśmy z Halą Wohlfarth i Zosią Skalską przy maszynie, która wyciskała krążki z masy do łusek karabinowych. Gdy podłożyłyśmy dwie płytki, maszyna się psuła. Wzywałyśmy majstra, który ją naprawiał jakieś 10 minut. W ten sposób uszkadzałyśmy ją kilka razy dziennie. Potem pracowałam w pomieszczeniu, gdzie napełniało się łuski prochem. Były możliwości dosypywania piasku do pojemnika z prochem. Piasek z woreczka zawieszono na piersiach sypałam do pojemnika. To samo robiła Ukrainka zatrudniona w tym samym pomieszczeniu.

[137] Sabotażem w pewnym sensie można nazwać wykradanie przez nas z obozu wełny i przenoszenie jej dla Francuzów ze stalagu pracujących z nami w sanatorium w Hohenlychen. Z sanatorium wykradałyśmy owoce, głównie cytrusowe, dla operowanych w obozie „króli”.

* Około roku 1970 (dokładnej daty nie pamiętam) spotkałam Lodzię Kwiecińską, operowaną doświadczalnie. Umarła parę lat temu. Opowiadała mi o rozmowie z E. Szelburg-Zarembiną o „Testamencie króli”. Znakomita pisarka powiedziała jej, że ten testament był dla niej wspaniałą inspiracją w podjęciu inicjatywy zwrócenia się do społeczeństwa polskiego o zbudowanie Centrum Zdrowia Dziecka — szpitala pomnika, symbolu martyrologii dzieci polskich w okresie okupacji hitlerowskiej.

[11]	Marta Broda-Początek (11031)	1921	uczennica	1942	konspiracja	pracownik umysłowy
[12]	Teresa Bromowicz (74530)	1912	mgr filozofii	Mysłowice 1944	AK	nauczycielka
[13]	Anna Burdówna (3048)	1911	nauczycielka nauczycielka	Kraków 1940	za pracę w „Macierzy Szkolnej”	nauczycielka
[14]	Wanda Buzowska (12764)	1906	urzędniczka	Gdańsk 1942	ZWZ	urzędniczka
[15]	Halina Chmielewska-Skolimowska (6011)	1910	bankowa księgowa	Grudziądz 1940	ZWZ	w banku księgowa
[16]	Halina Chorażyna (7859)	1895	inżynier	Biała Podlaska 1941	ZWZ	inżynier
[17]	Kazimiera Chytra (3574)	1911	chemik pielęgniarka	Pawiać 1940	konspiracja	chemik pielęgniarka
[18]	Hermiina Anna Ciegiel-Sztobier (37976)	1917	fryzjerka	Poznań 1944	AK	fryzjerka
[19]	Zofia Ciołkówna-Lotocka (7649)	1922	uczennica	Mysłowice 1941	ZWZ	mgr farmacji
[20]	Maria Czapla-Markiewicz (9088)	1913	nauczycielka	Pawiać 1942	tajna organiza- cja „Piomień”	nauczycielka
[21]	Walentyna Czernek-Rzuchowska (10755)	1921	studentka	Zawiercie 1942	konspiracja	urzędniczka
[22]	Irena Dalska (44063)	1905	księgowa	Kraków 1944	posądzona o	księgowa
[23]	Monika Dankowska (3417)	1900	pracownik	Poznań 1940	szpiegostwo	pracownik
[24]	Władysława Dąbrowska (7915)	1909	umysłowy biolog	Poznań 1941	tajna organiza- cja „Ojczyzna” ZWZ	umysłowy doc. dr praco- wnik naukowy
[25]	Janina Dębska (47589)	1907	pracownik	Lublin 1944	zakładniczka	pracownik
[26]	Zenobia Dubińska (10206)	1912	umysłowy księgowa	Kraków 1942	za męża ZWZ	NBP księgowa

[27]	Maria Dydzińska (6137)	1915	studentka biologii	1941	pracownik naukowy
[28]	Eugenia Filipowicz-Wróbel (7546)	1913	studentka	Pawia 1941	nauczycielka
[29]	Felicja Fulińska (7211)	1911	nauczycielka	Pawia 1941	nauczycielka
[30]	Alicja Gawlikowska-Swierczyńska (7805)	1921	uczennica	Tarnów 1941	lekkarka
[31]	Janina Gizal-Ligenza (11374)	1904	robotnica	Pawia 1942	robotnica
[32]	Agnieszka Glinczanka (6363)	1919	studentka UW	Pawia 1941	tłumacz literatury angielskiej
[33]	Anastazja Goszyc (11958)	1918	pracownik umysłowy	1942	pracownik umysłowy
[34]	Zofia Górka-Romanowiczowa (10218)	1922	uczennica	Mysłowice 1941	literatka
[35]	Irena Groblewska-Chodera (2000)	1913	nauczycielka mniejszości polskiej w Niemczech	Radom 1939	nauczycielka
[36]	Mirosława Grupińska (11956)	1923	uczennica	1942	nauczycielka
[37]	Halina Helonowa (42491)	1903	nauczycielka	Mysłowice 1940	pracownik umysłowy
[38]	Irena Anna Hitlerska-Chytlerska (9730)	1907	urzędniczka	Radom 1942	nauczycielka
[39]	Zofia Janczy (7303)	1905	nauczycielka	Inowrocław 1941	urzędniczka w USA
				Tarnów	nauczycielka

* Obóz Zjednoczenia Narodu Polskiego -- tajna organizacja działająca na Śląsku.

T. 3905/WSK

AK
dubli

DĄBROWSKA w Taolysławo

Rauke
& bende

v Nazwiskowe karty informacyjne k.1

a

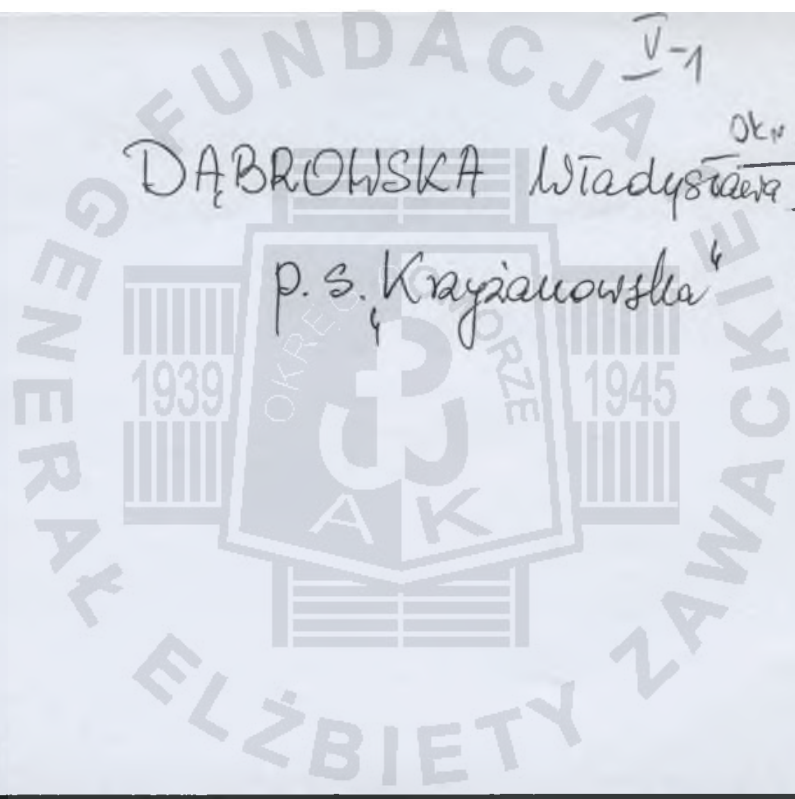
V-1

ZGZ-AK

DĄBROWSKA Władysław okr. Leblitz
ob. Pulkawy

p. S. Krajnowska

Obdz
Reverend-
mück.

U 92/99

T. 3905/WSK

AK

DĄBROWSKA Władysława

VI. Fotografie

1. Zdjęcie legitym. Lb.d.J., Ksero, szt. 1

2. 5. wit. 2010r.

AK

P.3905/WBK

Władysława Dąbrowska

DAŁBROWSKA Wstądyława

